

Nolden & Bulder na de oorlog 1940-1945...

Voorwaardelijk buiten vervolging gesteld

Opgave van politieke delinquenten, wonende in de districten Haren en Westerkwartier, stad Groningen, Veendam en Winschoten en Appingedam, die in de maanden September en October 1947 door of vanwege de Procureur-Fiscaal bij het Bijz. Gerechtshof Leeuwarden voorwaardelijk buitenvervolging werden gesteld. Volgens afspraak worden alleen de gevallen vermeld, waarin een boete van f100 of hoger is opgelegd; door het bekende conflict met de proc.-fiscaal kunnen wij voor de volledigheid van deze lijst echter niet instaan.

J. Aeilkema, Hoogezand f1000; J. H. Lambers, id. f15000; P. A. E. F. Nicolai, Amsterdam f200; H. Bosch, Groningen f100; W. A. Mulder, id. f150; F. Bottema, Kolham f250; R. A. Koopmans, Ten Post f100; P. B. ter Weer, Groningen f1000; IJ. Borgman, Winschoten f6000 (geen ontz.); J. Sloots, Groningen f250; L. Rozema, Haren f500 (geen ontz.); A. de Boer, 's-Gravenhage f100; W. J. Nolden, Farmsum f16.000 (geen ontz.); A. B. Bulder, Delfzijl f16.000 (geen ontz.); W. K. Wits en Zn., N.V. Schildersbedrijf, gevestigd te Groningen, Leeuwarden en Utrecht f100.000 (geen ontz.)

SCHEEPSTIJDINGEN

Nieuwsblad van het Noorden 25-11-1947

Uit bovenstaand artikel blijkt dat de heren Nolden en Bulder als directeuren van de NV Machinefabriek "Dok" waren veroordeeld tot boetes van 16.000 gulden, een voor die tijd enorm bedrag. Na de oorlog werd door justitie o.m. gezocht naar collaborateurs en in dit geval werd de directie van de machinefabriek financiële collaboratie verweten na een onderzoek door Politieke Opsporingsdienst Groningen, afd. Politieke Recherche. Deze dienst rapporteerde dat het bedrijf gedurende de oorlogsjaren veelvuldig "vijandelijke voorpostenboten" had gerepareerd voor de Kriegsmarine naast vele andere werkzaamheden die in en rond de haven van Delfzijl voor de Duitse bezetter en Wehrmacht waren uitgevoerd. De werknemers werden door de recherche verhoord en verklaarden zonder uitzondering dat de werkzaamheden voor de bezetter altijd onder dwang werden uitgevoerd. Hendrik Dijkema, werknemer, beroep smid, verklaarde dat tijdens de Meistaking 1943 directeur Wilhelmus Nolden met een revolver werd bedreigd en zijn zoon Nico werd meegenomen en bedreigd met de dood om de staking te breken. Ook zoon Gerardus Nolden, die in Juni 1940 terug was gekeerd uit krijgsgevangenschap, werd onder

bedreiging van een Duitse soldaat met geweer, tijdens de staking aan het werk gezet. Directeur Wilhelmus Nolden verklaarde dat de Duitse commandant ter plaatse hem veelvuldig dwong opdrachten uit te voeren op straffe van annexatie van het bedrijf en verplaatsing hiervan naar Wilhelmshafen. Desondanks veroordeelde het Bijzonder Gerechtshof te Leeuwarden beide directeuren tot een boete van Fl.16.000 uiterlijk op 1 januari 1948 te betalen omdat "betrokkenen tijdens de bezetting op onoirbare wijze vermogensaanwas hadden verkregen". Beiden werden niet uit hun burgerrechten ontzet. Gelukkig schreef de Procureur-Generaal later een brief waarin het te betalen boetebedrag werd teruggebracht tot FL. 800 omdat "betrokkenen door fiscale maatregelen in ernstige mate zullen worden getroffen".